

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 frt — kr.
 Fel évre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

1 centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkezevével nyomban reszszólnak.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyitól tér sora 20 kr.

KÖZÉRTÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt.

hova a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A legfőbb törvény.

Minden írott törvényt magasabban állanak a természet törvényei, melyek nem függenek az emberi konvenció formáitól. Ilyen természeti törvény erejével bíró művelt népek közt az a suprema lex, melyet találó s teljesben le sem fordítható hűséggel fejez ki ez a két szó: salus reipublicae.

Hogy azok a kötelek, melyek egy állam polgárait összetartják, meg ne szakadjanak, vagyis hogy az állam létele se meg ne szűnjék, se meg ne rendüljön. Hogy létezésének nélkülözhetetlen feltételei, a fegyveres védelem és a törvényekkel berendezett államháztartás költségei mindig készen legyenek. Hogy a törvények uralma az egész vonalon biztosítható; hogy a polgárok békés együttélése megóvható, minden jogállapotnak felfordulása elkerülhető legyen: ezt mondja ki írás nélkül a legfőbb törvény. Ezt parancsolja a legmagasabb cél: a summa salus.

Ezen törvény fölött semmiféle incidens, semmiféle sport vagy szenvedély, sem magánérdek, sem pártérv nem uralkodhatik. De még írott törvény is csak annyiban, amennyiben a kormányzat mindig érvényes alapelveiről vagy a beállható szükség esetére különös intézkedésekről előre gondoskodik. A szükség vagy fizikai kényszer olyan, mint a fatum, melynek minden isteni és emberi akarat alá van rendelve a régi népek hitében. A közmondás élettapasztalati igazsága itt is beválik.

Hogy pedig az emberi önkény vagy gyengeség ezzel a művelt népek természettörvényével vissza ne élhessen: ott van az alkotmány alaptörvénye, mely a kormányra megállapítja a kormányzatáért való teljes és átháríthatatlan felelősséget.

Olyan kormányzat tehát, mely a többség bizalmát bírja, nincs is szüksége semmiféle pártvároztatásra, hogy felelőssége, sőt kötele-sége szerint a felhatalmazási törvény letárgyalása előtt is végezze a törvényhozás teendőit. Legfeljebb csak olyan értelemben lehetett szükség a Tisza indítványára, hogy a kényszerhelyzet közeli beálltára az egész nemzetet figyelmeztesse; s hogy a kormány maga is érezze, dokumentálni is tudja, hogy a képviselőház s általa a nemzet többsége a kényszerparancsolta törvény nélküli kormányzás súlyos felelőségének hordozásában támogatni fogja.

Csak azt kell tehát megállapítani, hogy a kormány felhasználta-e minden alkotmányos eszközt, s nem terhelte-e őt valami mulasztás abban, hogy a budget nélkül való kormányzás elkerültesse.

Az ellenzék kiáltványa szerint a kormány veszélybe döntötte az alkotmányt. Igaz-e hát ebből a nagy hangú vádból csak egy szemernyi is?

Abban a tételben talán megállapodhatunk, hogy az alkotmány veszélybe döntése vagy egyenes sértést vagy valami káros mulasztást jelent. Nos hát a kormány igéreire képest betérjesztette az Ausztriával való kiegyezés javaslatát. Betérjesztette köteletségéhez képest a jövő esztendőre szóló költségvetést. S mikor belátta, hogy a költségvetés az év végéig nem fog letárgyalatni: betérjesztette az indemnitás törvényjavaslatát. Az ügyeket tehát előkészítette s tárgyalás végett be is terjesztette. Hogy nem tárgyalattak le: annak nem a kormány az oka, hanem akik a tárgyalást akadályozták. Ha tehát a suprema lex értelmében a kormány utólagos felmentés kérésének feltétele mellett formális felhatalmazás nélkül viszi az ügyeket a mai naptól kezdve: ennek a vádja és az odiuna sem a kormányt, hanem az ellenzékét terhel. Az adott helyzetben ez az egyedüli, ami helyesen történhetik. Mindenesetre jobban megfelel az alkotmánynak az olyan kormányzat, melyet felelős miniszterek végeznek, mint ha az állami rend s a törvény-tekintély megőrzése az alkotmány legsarkalatosabb elvének mellőzésével a hadseregbe támaszkodó abszolútizmus kezébe jutna.

Nálunk az indemnitás utólagos kérése nincs törvénybe iktatva. Törvény nem gondoskodik az olyan esetről, midőn törvényes felhatalmazást a kormány kellő időre nem kaphatott. De alkotmányos államok példája s minden tárgyilagosa-

lalkormány-jogi felfogás szerint a többség bizalmát élvező kormányzat kötelessége a kormányzás teendőit utólagos felmentés feltétele és teljes felelősség mellett vezetni. Mert az az abszurdum sücs ám megírva sehol sem, hogy ha a parlamenti kisebbség nem engedti letárgyalni még az indemnitást sem, akkor a kormányzat ha többsége van is, le kell mondania. Ez volna igazán az alkotmányos kormányzat halála; ez volna a kisebbség terrorizmusa; ezzel volna kiszolgáltatva a többség és kormány az ellenzék kénye-kedvének. Ugy tesz tehát az ellenzék, mint a gyújtogató, aki tüzet kiabál, hogy a gyanút és vídat magáról másra terelje.

De meg vagyunk győződve, hogy nagy hangú szölamokkal a nemzet józanul gondolkodó nagy tömegét megtéveszteni nem lehet. Meg vagyunk győződve, hogy a nemzet félre nem vezethető értelmisége megkapja a hibát ott, ahol az igazán elkövetett.

L. I.

Országgyűlés. A f. hó 3-án megnyitott országgyűlésen megkezdte az ellenzék a technikai obstrukciót „minden parlamentáris eszközzel”. Tudni való, hogy ez az a hazafias eszköz, mely kiségit az „ex-lexből”, Polonyi vezérkari főnöksége mellett, ki — mint ügyvéd — nem teszen ezután bélyegyet sem beadványaira, azonban feltétlenül megkívánja, hogy a hatóságok intézzék el potyára az ő ügyeit. Pedig, ha szerinte nincs törvény, akkor nem is lehet követelni a törvény döntését. Következésképp felesleges a beadvány, de felesleges az ügyvéd is. Csukják be tehát ő és hasonszórá-bőrű kollegái iródjukat s ezzel demonstrálják igazán az „ex-lexet”.

Pax. Azt olvastam az „Ellenzék” ez évi első számában, hogy Bánffy, „kitől joggal várhatta a nemzet, hogy újévi beszédében békés hurokat fog pengetni és jelezni fogja a kibontakozás útjait, a helyett mind csak azt hajtogatja, hogy a többség az övé, a többség előtt meg kell hajoljon minden s ha az ellenzék nem hagy fel akciójával, hát inkább vesszen a magyar alkotmány (sic), de ők nem engednek”. Szerencsére a cicerós allarme és ámitás mellett a lap első oldalán ott van egyszerű garmonddal szedve Bánffy újévi beszéde s ebben a következő passzus: „Nem akarom azt mondani, hogy ha kellő módokat mellett találnék kiegyenlítés, egyének és pártok dekapitulálása, sérelme, hátratétele és megalázása nélkül, nem fogadnók azt el.” És tovább: „Ez nem a kiegyenlítés visszautasítása, hanem feltételeinek megállapítása. Meglátjuk, hogy lesz-e erre ut, vagy nem.”

És Tisza István gr., aki annyira vörös posztó az ellenzék némely nagyságai előtt, szintén ily szellemben szólott Bánffyhoz üdvözlő beszédében. Hanem persze, sokkal hazafiasabb, sokkal lélekelemelőbb a törvénykönyvekkel döngetni a padokat, mint becsületes mérséklettel megóvni hazánkat az „ex-lex”-től, melybe 3 havi obstrukciójával az ellenzék taszította.

Újévi tisztelgések.

Régi tisztos szokás, hogy a hivatalnoki kar, tanintézetek, testületek újév napján, a vármegye főispánjának közvetítésével, hódulatukat fejezik ki a trón számolyánál.

A tisztelgések ez év első napján is megtörténtek és az ezen alkalommal elhangzott nyilatkozatok nemcsak érdekességet, de kiváló fontosságot is kölcsönöztek a más körülmények között sablonos aktusnak.

A tisztelgők zömét, nevezetesen a vármegyei tisztviselői kart és az összes itt székelő államhivatalok képviselőit, előzetesen nála történt tisztelgés után, mely alkalommal az érzelmeiket Gáspár János vármegyei főjegyző tolmácsolta, — Csató János királyi tanácsos, alispán vezette a főispán elé, érintvén hosszabb és a helyzet magaslatán álló, kiválóan gondos beszédében a jelenlegi politikai viszonyokat is.

Zeyk Dániel főispán, rendes szokásától eltérőleg

s nyilvánvalóan a politikai visszás helyzetre való tekintettel, szinten hosszabb beszédben felelt, melyből lehető gondos feljegyzésünk nyomán nem tartjuk érdektelennek reprodukálni azon részt, mely a politikai helyzetre vonatkozik. Ime:

„Alispán Ó nagysága híven tolmácsolta azon borongós hangulatot, mely a jelenlegi politikai viszonyok közepette méltán nehezedik minden jó érzelmű magyar hazafira. De uraim ha gondosan és higgadtan mérlegeljük az eseményeket, ha latba vetjük a lehető következményeket, talán nem fogjuk oly vigasztalannak, reménytelennek tekinteni a jövőt. Ha végig lapozzuk hazánk történelmének lapjait, sok nehéz és veszedelmes helyzettel találkozunk, melyen a hazaszeretet, az erős hazafiaság, a végveszélynek bölcs felismerése szerencsésen átesgittet.

Igaz, a jelenlegihez hasonló példát nem emlit a történelem, nem emlékezik meg egy ízben sem arról, hogy épen a parlament, azon faktor, mely az alkotmány öre, támasztott volna ilyen, minden-esetre nehéz és szomorú helyzetet. És épen mert nincsen példa reá és épen mert azon faktor támasztotta, melynek az ország jólléténi békés együttműködés a feladata, — annál inkább remélnünk, biznunk, hinnünk kell abban, hogy ez a faktor, belátva a veszély nagyságát, melyet a teremtett állapot magában rejt, sietni fog azt szanálni, módot keresve és találva az ádatlan harez megszüntetésére, a politikai élet nyugodtságának és méltóságának helyre állítására.

És tisztelt uraim, van még egy tényező, a kire ezen nehéz helyzetben bizton számíthatunk, kire bizalommal támaszkodhatunk. Felséges királyunk az! A ki oly nehéz viszonyok, Felséges személyét ért súlyos csapások, fájó sebek daczára, mindig magasztosan felülemelkedve a hétköznapi-ságon, ugy megállotta helyét azon magas polezon, melyre Isten kegyelméből állítva, népek atyja lett, ki a magyar nemzettel összeforvra, irántai szeretetének, gondoskodásának annyi tanujelét adta, bizonyára — és pedig rövid időn — most is fog találni, atyai bölcsességgel kielégítő módot, útmutatást a kibontakozásra. Meg fogja találni annál inkább, mert ugyancsak a történelem bizonyítja, hogy nagyobb veszély hazánkat, belgyeiket illetőleg, csak akkor fenyegette, mikor a király és népe nem érzett együtt, hogy pedig most az együttérzés, harmonia, melynek nemzet és király közötti kapesát a kormány képezi, megvan, tudjuk mindnyájan, amint tudjuk azt is, hogy Ó Felsége mindig megtalálta az útát népei szívéhez!

Fődolog, tisztelt uraim, hogy ezen, tagadhatatlanul nehéz viszonyok között őrizzük meg higgadtságunkat, tegyük meg kötelességünket minden irányban ugy, amint az tőlünk elváratik. Őrizzük meg szűkebb hazánk, vármegyénk békéjét, vármegyénkét, mely eddig méltóságosan, nyugalmát megtartva viselte magát e nehéz helyzetben. Őrizkedjünk attól, hogy esetleg lelketlen izgatók düljék fel vármegyénk nyugalmát, kísérik az arra hivatottak figyelemmel az esetleg erre irányuló törekvéseket és fojtsák el azt csirájukban.

Meg vagyok győződve uraim és elis várom, hogy ezen komoly helyzetben a vármegye közigazgatásának ugy autonóm mint állami hatóságai, intézői és közegei, a tőlük megszokott higgadt

Sisszel,
 kiadó.

2-2

ártt,

1649 3-3

megfontolást, nyugodt munkálkodást, böles körültekintést fogják tanusítani és ebben a tudatban és a fentebb vázolt okok figyelembe vételével, tekintsünk bizalommal a soká nem késhető kibontakozás elé.

A zajos eljénekkel több ízben felbeszakitott, formailag szép, tartalmilag magvas beszéd általános tetszéssel és helyesséssel találkozott s ha egymagában talán nem is oldja meg a nehéz helyzetet, de vármegyénk bekegyének fentartására remélhetőleg annál nagyobb hatással lesz, mert oly köztisztelőben és szeretetben álló férfiú ajkairól hangzottak el, mint Zeyk Dániel főispán!

Tisztelegtek még Nagy-Enyed r. t. város tanácsa és képviselő testülete Kovács Gyula polgármester, a Bethlen-főiskola tanári kara Nagy Lajos rector professor vezetése alatt, mely alkalmakkor a politikai helyzetre vonatkozólag, ha rövidebben is, de alapjában ugyanazon kijelentések hangzottak el a tisztelőket fogadó főispán ajkairól.

Werner Gyula választóihoz.

Dr. Werner Gyulának, a magyarországi kerület országgyűlési képviselőjének, nyílt levele választóihoz.

(Folytatás.)

Érzem, tisztelt választó polgárok, hogy a kormány politikájának megítélésében ahhoz a ponthoz jutottam, amely önöket legközelebről érdekli. Érzem, hogy a tények egyszerű feltárással sikerülni fog nekem az önök jóindulatát a kormány és a szabadelvűpárt számára továbbra is megtartani. És sikerülni fog meggyőzni önöket arról, hogy ezt a kormányt küzdelmében magára hagyni, kezéből a fegyvereket kiszéni, hazafias céljaiban kételkedni, öt és terveit az obstrukciónak kiszolgáltatni: a nemzeti halátlenség egy neme volna.

Mikor tehát én levelemben a nemzeti párt vezérének állításai foglalkozom, nemcsak azért teszem ezt, mert, mint ahogy az égő erdő fáról elszállnak az énekes madarak, az obstrukció fektelenségeitől uralt Házban nincs mit keresni a nemzeti politika fejtegetéseinek, hanem teszem főleg azon okból, mert a mai helyzet legnagyobb nehézségét én a szabadelvűpárt és a nemzeti párt közötti viszonyának teljes megromlásában látom; ez mérgezi meg a Ház tanácskozásait az országra nézve a legkritikusabb pillanatban, ez mérgezi meg közállapotainkat.

Mint hogy pedig még a szabadelvűpártból kilépett kiváló férfiak is azt hirdetik, hogy a kormány eljárása kergette bele az ellenzékot, főleg a nemzeti pártot, a végső elkeseredésbe: be akarom önöknek bizonyítani napnál fényesebben, hogy a két párt kölcsönös viszonyának ily csonttá fagyott hidegségeért a kormányt felelőssé tenni nem lehet; sőt ellenkezőleg, a kormány volt az, amely a magyar katonai nevelés kérdésének megoldásával a szabadelvűpárt és a nemzeti párt programját egymáshoz közelebb hozta.

Nem egyszer olvashatták a sajtóban azt a vádat, hogy a magyar katonai oktatás megvalósításával a kormány a nemzeti párt katonai követeléseit sajátította ki; hogy azt az eljárást követte, amelyről lord Beaconsfieldnek az a híres mondása maradt fenn, hogy Anglia egyik miniszterelnöke ellopta a whigek köntösét, míg azok fűrődtek.

Talán felesleges bizonyítanom, hogy ez a hasonlat nem a legszerencsésebb. Mert ily cselekmény elkövetéséhez két dolog szükséges. Egy megszorult politikus aki odább álljon valakinek politikai ruházatával. S egy könnyelmű politikus, aki, teszem azt, az egyházpolitikai küzdelmek rekkenő hőségében üdítő furdésre ahítotték; aki a furdés kedvéért vessen le magáról feltett köntösét és bizza a parti füzesek oltalmára...

Nem ide tartozik annak bizonyítása, hogy a kormány nem sajátította ki a nemzeti párt katonai programját. Majd eljön az ideje ennek is, ha máshol nem, a honvédelmi tárcza költségvetésénél. Ide csak annak konstatálása tartozik, hogy a szende szónoklatok világában kiváló helyet kell kijelölünk azon képviselő beszédének, aki a javaslatot a nemzeti párt nevében elfogadta. Elfogadta anélkül, hogy a politikai szerzőség kérdését érintette volna.

Mikor tehát én ennek a parlamentnek kicsinylését, sőt gyalázását, ennek a kormánynak szilaj megtámadtatását első sorban a nemzeti párt részéről látom, elszorul a szívem, a politikai szenvedélyek ily felülkerekedését látva.

Ha semmi más tekintet, egy körülmény meggátolhatná, vagy legalább megenyhíthetné a nemzeti párt soraiból felénk hangzó szigorú és igazságtalan ítéletnek hangját. Megenyhíthetné annak meggondolása, hogy

ez a kormány terjesztette be és ez a párt szavazta meg programjuknak leglényesebb pontját, legfőbb ékességét, a magyar katonai oktatásra vonatkozó javaslatokat.

A nemzeti párt életében a magyar katonai oktatás kérdése nagy szerepet játszott. Remény és kétség gyorsan váltakozó érzelmei e körül hullámoztak. Volt idő, mikor e kérdés lelkesítő hatása folytán számban, erőben, életkedvben megnövekedve került ki a párt a zimankós téli választásokból. És volt idő, hogy annak balsikerei elcsüggesztették a nemzeti párti politikusok lelket. Volt idő, mikor már csak az előtiltakozásnak — még jó, hogy nem az élő szenvedésnek — szerepét szánták maguknak Magyarország közéletében.

A nemzeti párti politikusok tehát önmagukat, nagy harcuk és felindulásuk emlékeit, egyik legfőbb törekvésük jelentőségét tisztelték volna meg, ha — mint azt a nemzeti párt vezérének jászberényi levele teszi — többnek, nagyobbak tartják „apró egyének ravaszkodásánál azon eszme megvalósítását, amely”, mint a holttengerbe, politikai reményeik fényes tollu madarai oly gyakran beleszedültek, míg ime a kormány javaslata könnyű szárnyakon, az aláhullás minden veszedelme nélkül röpdült át felette.

A miniszterelnök politikájának lényegét én lapidarisán így formulálnám: Nemzeti politika, élén a dinasztiaival.

Apponyi gróf azonban, mint egyik beszédében mondá, „a leghatározottabban és legkerekebben” tagadja, hogy a miniszterelnök kormányzatának sikerült volna a király és nemzet között az egyetértést bensőbbé fűzni. Erre — teszi hozzá — szükség nem volt.

Ne várja tölem senki, tisztelt választó polgárok, hogy csófolatba bocsátkozzam Apponyi gróf azon kifogás-talan tételének, hogy „az alkotmány helyreállítása óta a bizalom, az egyetértés korona és nemzet között soha sem volt megtámadva”. Nem ezt én, de pártomból senki sem állítja. Mások állították, amint azt be fogom bizonyítani.

A miniszterelnök kormányzati tényeire a bírálatoknak kétféle módját szokták alkalmazni. Személyesen teszik felelőssé minden rosszért, ami az országban, még elemi csapások alakjában is, történik. S minden jóért, hasznosért, amit véghez visz, a példátlan szerencséjét okolják.

Ezuttal elfogadom én is a politikai bírálatnak e könnyű módját, s reagondolva a nemzet és király érzelmének sok megható, benső megnyilatkozására; reagondolva az alkotásoknak és elhatározásoknak egész sorára, amelyek a maguk egész ragyogásában mutatnak be az érzelmeknek, sőt a céloknek harmóniáját a korona és a nemzet között s reagondolva a királyi kegynek, a fejedelmi bizalomnak, olykor a hagyományos emlékek nemes leküzdésének ama számtalan jelére, amelylyel a magyar közéletben azelőtt is, de négy év óta lépten-nyomon találkozunk: csak azt mondom, hogy szerencsés ember az a miniszterelnök, akinek kormányzatához a korona és nemzet összecöllezésének ily történelmi tényei fűződnek.

(Vége következik.)

Műkedvelői előadás.

Azon reményünkben, melynek előző számunkban kifejezést adtunk, nem csalódtunk. A helyi iparosok önképzőköré által vasárnap rendezett műkedvelői előadás ismét pompásan sikerült. Jól esik ezt konstatálnunk annál inkább, mert hisz az iparos ifjakat nem is olyan rég láttuk ismét a színen és így a mostani nehéz darab betanulására nem volt oly nagyon sok idejük s így annál nagyobb dicséretükre válik, hogy feladatukat ily szépen oldották meg.

Ez alkalommal Lukácsy Sándor népszínműve „A veres haju” került előadásra, a czimzerepben Tomai Ilonával, ki erős oszlopa a műkedvelői társulatnak, mert szép és jellegzetes játéka mellett szépen is énekel, mely utóbbi jó tulajdonsága ugyancsak érvényesült ez estvén, mert a darab tele van szebbnél szebb dalokkal és a kisasszony ezek mind-egyikét érvényre emelte s majdnem mindeniket meg kellett ismételnie, zajos tapsokat és egy szép virágcsoportot nyerve jól kiérdemelt jutalmul. A másik főszerep, Veréb Jankó is nagyon jó kézben volt. Kiss Albert nyújtotta benne a töle megszokott jó alakítást, teljesen érvényre emelte a különben is kitűnően megrajzolt alakot s pompás játékaival zajos derűségben tartotta a közönséget, mely a tetszésnyilvánításokban sem volt fukar. Nagyon jó volt Szathmáry József az András tőprengő, busongó szerepében. Tőle a hány alakítást látnak, mindig megfelel a szerep intenciójának, soha sem játsza önmagát, a mi kiváló dicséretére szolgál. Ugyancsak igen jó volt Szathmáry Józsefné is mint özv. Sajgóné, jól eltalált vonásokkal állította elénk a gőgös, később meg-

hunyászkodó asszonyt. Még az is külön dicséretet érdemel, hogy a csinos fiatal asszony, feláldozva a női hiúságot, magát szerepéhez mérten kendőzte, t. i. öregnek. Furka Mihály igazán szép színpadi alak, jól játszott és dalát is szépen énekelte, különösen kettőse Tomay Ilonával pompásan sikerült. Köztetszésre és igen jól mozogva a színen, adtak még nagyobb szerepeket Tomay Margit, Jakab Endre, Andrika Gyula, Jakab Endrené, Teleky István, Szenté Jozsefa, Egresi Irma, Poloni Domokosné és szépen segítettek elé az összátkot apróbb szerepeikben Keresztes N. Imre, Csiki Róza, Vass Ida, Kiss Ilona, Poloni Domokos, Gilla Miklósné, Gönczi Aladár, Mihály Ida, Lázár Géza, Vadász János. A betanítás és kitűnő rendezésért a dicséret ez alkalommal is Baranyai Károly urat illeti, kit a természet zsufolásig megtöltő szép közönség az előadás végén két ízben is zajosan kihívott, ez uton is kifejezést akarván adni elismerésének.

Azonban, hogy egészen tárgyilagosak legyünk s ne hogy valaki elfogultsággal vádoljon, mi a szereplőknek nem volna kellemes, két dolgot megjegyzünk. A harmadik felvonásban nélkülözük egyes szereplőknél a megszokott mintaszertű szereptudást és egyes női szereplő rokolyáját kissé hosszabbra lehetett volna szabni!

Az egészében kitűnően sikerült előadást táncmulatság követte, mely a legvidámabb hangulatban a hajnali órákig tartotta együtt a társaság legnagyobb részét.

Vegyes hírek.

— **Báró Bánffy Dezső és Horánszky Nándor párbaja** f. hó 3-án d. e. 11 órakor a I. huszárezred lovardájában kétszeri lövésváltással minden baj nélkül történt meg. B. Bánffy segédei b. Fejérvary és Gajari Ödön voltak. Horánszky kénytelen volt ismét kihívni Bánffyt, mivel sem Fejérvary és Gajari, sem b. Aczél és Halassi tábornok vele verekedni nem akartak s Bánffy, pedig tehette volna, ismét elfogadta Horánszky kihívását mint igazi lovagias ember. A képviselőházban reudkívül nyomott kedélyvel várták a hírt s midőn b. Bánffy megjelent, zajos eljénzessel és örömmel üdvözölték.

— **Lönhart Ferencz** nehaj gyulafehérvári róm. kath. püspöknek a katedrális sírboltjában ideiglenesen elhelyezett földi maradványait mult hó 30-án szállították át a piskii díszes sírboltba. D. u. 5 órakor gróf Majláth Gusztáv Károly püspök nagy segédlettel „Libera“-t mondott elődjének lelki üdvéért a székes-egyház kriptája előtt, hol a székeskáptalan, a központi papság, tanárok és szép számu közönség gyűltek egybe. A Libera elhangzása után gyászkozsira emeltek a korszót s harangok zugása mellett vitték ki a vasúti állomásra, honnét Piski-Telepre szállították.

— **A görög keletiek új érsek-metropolitája.** A Román Miron érsek-metropolita elhunytával üresedésbe jutott nagyszabedni gör. kelet-érseki állást mult hó 31-én töltötte be választás útján az erre hivatott consistorium. A metropolitai állásra ketten pályáztak: Metianu János aradi és Popea Miklós karánsebesi gör. kelet-érsek. A választásból győztesnek Metianu aradi püspök került ki, ami egyuttal a mérsékelt gondolkodásu nemzetiségiek győzelmét is jelenti, mert a 72 éves Popea túlzó nemzetiségi gondolkodásu és az ultrák egyik vezérférfa. Metianu János erdélyi, fogaraszvármegyei születésű, 23 éve viseli az aradi püspöki stallumot; megválasztásával, reméljük, Román Miron nyomdokait fogja követni és azon irány képviselője lesz, mely a harmonikus békes együttélés és kölcsönös tisztelet megteremtéséhez kell hogy vezessen.

— **Peches ember** Nagy-Enyed városában Puskás György földész. Par hét előtt az éjjeli órákban leégett a felső porondon levő kis lakóháza. Nem tehetvén jobbat, belenyugodott a szegény ember a változhatatlanba s beköltözött másik kis házikójába, mely ugyanazon telken volt. És ime Szilveszter estvéjén ismét rémes harangkongatás veri fel a polgárok nyugalmát s a kérdésre, hogy hol ég, azon szomorú választ kapják, hogy a felső porondon Puskás György háza! Leégett bizony szegény embernek második háza is s még azon vizsgátlása sem maradt, hogy volna egy harmadik, mert nincsen, sőt a leégett házak biztosítva sem voltak. Valószínű, hogy a szegény ember nagy kárát vagy egy haragosának köszönheti és a kettős tüzeset gyújtogatásra vezethető vissza!

— **Műkedvelői előadás megismétlése.** Az iparosok önképző körének műkedvelői közkivánaatra megismétlik a vasárnapi, kitűnően sikerült előadást és terv szerint körülbelül e hó 14-én újra előadják „A veres haju“-t. Nem kételkedünk, hogy az előadás

azon alkalommal fogja elérni.

— **Járda-**szomorú telün áldozatok ára Annál csodálatos olya járda-dás! — járha a Várszeg-utó része, mely t s melynek let figyelmét.

— **Jókai** szavu költő, a intézett a a a dózó polg sokkal ékeseb megjegyzéssel

Felsz

Amint a ma tam az adóhá azonnal erköl legelső hétköz mind az elmu évi első évne

És ezennel szereti, a kin drága, hogy k nem a kormá hivatalos figy Hiszem — nem lesz kial Budapest

E felszólítá hető a hatása nem lehet ki fölháborodott gött e g e s z e közönség ebb hogy tüntesse bizonyosan tu országban, ho adjon kifejeze ami nagyon o

A főváros fizette be adój tüntessen az len volt a hi hogy megfele ennel az adó tehát akkor, oly tömeges s seg tologása ezer forinttal december ha azokat a nag lenül hivatko

— **Kolozs** lozsvárt szep Kovács De novellairó is Gombos F gazdag és ma

— **A kha** ségéről szó füzete. Csodá zata az égt Babel-torony. tük, „aki csa neve Merudug zött. A kháld uép csodálat profilban álla hátukon ij és

jesztett, hata Ezek a get Testükön ana izom mind m istennek dics ó fenségüket vallásos népk keit egy erd ban 2230-ig csodálatos ko képek magya művészek m művészek, ez leges alakjai új irányokat kul, emitt az Nagy Képes mider hazai

— **Uj csil** csillagvizsgáló eddig hozzá felényivel mé világ valamen

külön dícséretet feláldozva a női öreg-zipuzni alak, jól különösen kettőse Köztársaságra és a nagyobb szerepekre. Andriána, István, Poloni Domoszajkát apróbb Csiki Róza, Domokos, Mihály. A betanítás az alkalommal is a természet zsufodás végén két díjazást akarván

legyünk a szereplőknek. A harangszereplőknél a egyes női szereplők lehetett volna

adást táncmulat-nyulában a haj-ság legnagyobb

K.

Nándor
I. huszárezred minden haj nélküli érvényes Gajari díj ismét kihívni. A sem b. Aczel akartak s Bánffy, Horváthy kihívás képviselőhözban a hirt s midőn és örömmel üd-

lafehervári róm. ban ideiglenesen 30-an szállított. 5 órákor gróf nagy segédlettel ezért a szeker-zenében a központi gyűlteket egybe-temeltek a kórték ki a vasuti porták.

metropolitája.
nyújtával ürese-

seki állást mult az erre hivatott letten pályáztak. Miklos karán-sból gyótesnek egyuttal a mérsé-et is jelenti mert gondolkodásu es János erdelyi, szli az aradi püs-eméjük, Román ion irány képvie-és együttes és kell hogy ve-

sában Puskas díj órákban leza. Nem tehet-ember a változ-terekjába mely ter estvejen is-polgárok nyugál-omoru választ-skás György bernek második maradt, hogy a legett hazak a szegény em-köszönheti és a vissza!

Értelme. Az ipa-ök kívánatra került előadást a újra előadják hogy az előadás

azon alkalommal is a mostani anyagi és erkölcsi sikert fogja elérni.

— **Járda-mizeriák.** Szárazság tekintetében olyan szomorú telünk van, hogy mi sem könnyebb, mint nagy áldozatok árán létesített járdáinkat tisztán tartani. Annál csodálatosabb, hogy még ilyenkor is vannak olyan járdarészek, melyek — oh küönös ellentmondás! — járhatatlanok. Ilyen, hogy többet ne említsünk, a Varszeg-utca, kifelé menőleg bal sorának, egy kis része, mely tele van göröngyökből alkotott buczkakkal s melynek letisztítására felhívjuk a rendőrség szíves figyelmét.

— **Jókai Mór s az ex-lex.** Jókai Mór, az édes szavu költő, az ex-lexes állapot alkalmából felszólítást intézett a magyar nemzethez. Intézte pedig mint a dózó polgár s felszólítást, mely rövidségében is sokkal ékebben szól a nemzethez, semhogy bármi megjegyzéssel is szabadna kísérsünk, itt közöljük:

Felszólítás a magyar nemzethez.

Amint a magyar pénzügyminiszter rendeletét olvastam az adóhátralékok behajtásának felfüggesztéséről, azonnal erkölcsi köteleseggemnek tartottam az új év legelső hétköznapján az adóhivatalba felsietni s ott mind az elmúlt évi hátralékomat, mind a jelen 1899-ik évi első évnegyedi adóilletéket befizetni.

És ezennel felszólítok mindenkit, aki a hazát igazán szereti, a kinek a nemzet becsülete, az ország hitele drága, hogy kövesse a példámot s adóját, melylyel nem a kormányznak, de a hazának tartozik, fizesse be hivatalos figyelmeztetés kényszerítés nélkül.

Hiszem — sőt bizonyosan tudom hogy felszólásom nem lesz kiáltó szó a pusztában.

Budapesten, 1899. január 2 án.

Dr. Jókai Mór,
adózó polgár.

E felszólításnak már is érezhető a hatása s érezhető a hatása annak az igazi hazafiúi érzésnek, melyet nem lehet kiölni öblös szólomokkal, vészkiáltásokkal s főháborodott sivitásaival az ál-hazafiságnak, mely mögött egészen más célok lappanganak. A közönség ebben az ex-lexes állapotban megmozdul, hogy tüntessen. Megmozdu az ország fővárosában s bizonyosan tudjuk, hogy meg fog mozdulni az egész országban, hogy a maga igazi hazafias módja szerint adjon kifejezést honszeretetének, nem ugyan szavakkal, ami nagyon olcsó mesterség, de tettekkel.

A főváros VI. kerületi adóhivatalánál, hol Jókai Mór fizette be adóját, ma ember ember hátán tolongott, hogy tüntessen az — adófizetéssel. Az adóhivatal környéken volt a hivatalnokok számát hattal megszorítani, hogy megfelelhessen a nagy megrohanásnak. S ugyanennél az adóhivatalnál december utolsó napjaiban, tehát akkor, mikor az ex-lex már szinte bizonyos volt, oly tömeges volt az adófizetés, oly nagy volt a közönség tolongása, hogy e hónapban százharminczkilenc-ezer forinttal többet vettek be, mint az előző év december havában. Az adózó polgárok így dezavualják azokat a nagyhangu hazafiakat, kik jogtalanul s kéretlenül hivatkoztak rájuk.

— **Kolozsvári Lapok.** Ez alatt a cím alatt Kolozsvárt szépirodalmi hetilap jelent meg. Szerkesztője Kovács Dezső ref. főgimnáziumi tanár, aki mint novelláiról is számottevő tehetség. Kiadója a lapnak Gombos Ferencz. Az első szám tartalma igen gazdag és magas színvonalu.

— **A khaldeai törzsek vallásáról és műveltségéről** szól a Nagy Képes Világtörténet 5. és 6. füzeté. Csodálatos egy vallás ez, isten-dinastiák sorozata az égtől a földig, mint egy visszajára kezdett Babel-torony. Egy hatalmas és erős isten a fő köztö-tük, „aki csak a jót rendeli az emberek számára“. A neve Merudug; ő a közbenjáró Isten és az emberek kö-zött. A kháld Megváltó. Az ő tiszteletére faragta e nép csodálatos szobrait, melyek kivétel nélkül éles profilban állanak, a két láb mereven egymás elé lép, hátukon ij és tegez, — olykor szárny, — nagy, kiter-jesztett, hatalmas tollakból való szárny a vállukon. Ezek a géniuszok, a pogánykor jótékony angyalai. Testükön anatómiai tanulmányt tett a művész. Csupa izom mind mintha megnyúzták volna mindet. E furcsa istennek dicsőségét zengik az első ékíratos vésetek, az ő fenségüket dicsérik a kháld zsoldtárok, s szobraik a vallásos népképelet legelső megvilánását őrzik, emlé-keit egy érdekes kulturának, mely ebben az állapotá-ban 2230-ig tartott — a mi időszámításunk előtt. E csodálatos korszakról ír e 2 füzet, s az irást pompás képek magyarázzák, az új-kori tudós állításait ós-kori művészek műveivel igazolja; ezek az özőn víz előtti művészek, ez ós-bohémelek a maguk merev és kezdet-leges alakjaikkal nem is állnak valami igen távol az új irányokat kereső modern művészettől; ott az ala-kuló, emitt az újraalakuló művészet áll előttünk. — A Nagy Képes Világtörténet egy füzeté 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

— **Uj csillag.** Mult vasárnap egy fiatal német csillagvizsgáló egy új csillagot fedezett fel, mely az eddig hozzánk legközelebb valónak ismert Mars-nál felényivel még közelebb van a földhöz. Most a művelt világ valamennyi csillagvizsgálója feszült figyelemmel

vizsgálja az égboltozat ragyogó kisebb-nagyobb csilla-gait, hogy újabb felfedezésekkel közelebb hozzák azokat földünkhez. E tekintetben nekünk laikusoknak jobb dolgunk van, mert mi a csillagokat csak a szerint viz-száljuk, amint 1, 2, 3 vagy 4 csillagos Eszterházy-cognacot ohajtunk inni, sőt különös, épen megfordítva: nem mi hozzuk a csillagokat, haem a csillagok hoz-nak minket közelebb a földhöz, minel komolyabb ta-nulmány tárgyává tesszük azokat.

— **Harangszentelés.** Torontál-Erzsébetlak róm. kath. hitközsége felejthetetlen Erzsébet királyné emlé-kének megörökítésére temploma számára harangot készít-tetett. A harang, mely Szt. Erzsébetnek és megboldo-gult királynéknak művészi kivitelű dombormű képe-vel van díszítve, valamint „Magyarországi Szt. Erzsébet tiszteletére, Erzsébet királyné emlékének 1898. szeptember 10^a“ szövegű felirattal ellátva, a „Buda-pesti szivattyu- és gépgyár részvénytársaság, ezelőtt Walser Ferencz“ harangöntődjéből került ki. Torontál-Erzsébetlak hitközség kérelmére főmagasságu Vaszary Kolos biboros hercegprímás ur m. hó (deczem-ber) 28-án szentelte fel ünnepélyesen a harangot budavári palotájában.

Csarnok.

A hozomány.

Az ideáalom anyja, — kit én magamban és gondolat-ban már rég anyósjelöltemnek tartottam — miután kellőleg kidicsérte drága és legdrágább leányának kü-lönböző előnyeit és miután már azt is kijelentette, hogy főztjét az a bizonyos „egy király“ is megeheti; míg jámborságra, szívóságra és gyengéd lelkületre ve-tekedik ama ugyancsak közkedvelt „ma született bá-ránnyal“; tehát miután mindezeket kellő gesztikulá-czióval s titokban letörölt könnyekkel — melyeket csak azért törölt titokban, hogy okvetlen könnyeknek nézzem — nekem előadta, még ama hatást téveszthe-tetlen kijelentést tette, hogy lentebb vázolt drága leánya a városligeti paprikajancsi-telepen levő körhintájában egy zsiráf, egy elefánt és egy szarvas jövedelmét kapja hozományul. Azonban ez csak hétköznapokra szól, mert ünnep- és vasárnapokon eme három állat jövedelmét külön nyilvántartani nem lehet; így tehát vasár- és ünnepnapokon, ha az eső nem esik: 20 korona, ha az eső esni készül: 6 korona s ha eső tényleg esik: 4 ko-rona általánosszeget fog kedves leánya tüpézni kapni. Ezen kívül a hintázásban a lange nő ruhák zsebeiből kipottyano pénztárczák, szerelmes levelek, baka-arcokképek és egyéb ilyen értékppirok 1/4 részét is az a boldog halandó élvezi, kit az ő inuár többszörösen drága leánya kétségtelenül értékes kezével boldogítani fog. Felemlítette még a már hirhett „baraczk-lekvár apanászt“ is, sőt meg is töltötte bizalma-san azzal, hogy a születendő gyermekek, a leányok két, a fiuk egy lovat kapnak annak idején a körhinta jövedelmének élvezetéből, azon kikötéssel, hogy a fiuk csak hétköznapokon, a leányok azonban ugy hétköz- napokon, mint vasár- és ünnepnapokon is élvezik a bevételt.

A mama oly meggyőzően, annyi lendülettel és oly ékesszólóan adta elő leányának eme anyagi előnyeit, hogy én vétkes gondatlanság s életem meg nem tett legkönyveműbb lépésének tartottam volna, ha elszala-sztom ideáalom kezét szarvasaival, zsiráfjaival, ele-fántjaival egyetemben, sőt mikor még a leendő leá-nyaim két lovának és fiaim egy lovának jövedelme, a baraczklekvár apanászsral komplikálva vibrált agyamba: már határozottam is és rögtön megkértem Enrika — így hívták ideáloamat — kezét és kajánul feltettem magamban, hogy a Schenk-féle teoriát meg fogom vetni, mert én leányt akarok. Mit nekem fiu a hét-köznap egy lovával? leány kell nekem, kit még ünnep-napon is két ló képvisel a körhintában. Merészen ál-modozva, elgondolkoztam: ha leendne vagy tiz leányom, hamarosan birtokomba jutna az egész körhinta s én mint magános tölteném napjaimat, de semmi esetre sem tenném azt, hogy esetleges vömnek kiszámíthatatlan esélyeire alapítanám szeretett leányaim boldogsá-gát, unokáim vagyoni jólétét, és különösen nem tenném azt, hogy a majdan csak világra jövő polgárok és pol-gárnők részére is körhintámon jövedelmet rezerválják. Annnyival is inkább nem, mert azt az elvet fogom mint körhinta-tulajdonos szem előtt tartani: kiki dolgozzon, faradjon, küzdjön (mint én) azért, hogy egy örökké forgó tőke jó kamatjait élvezze.

Mint mondám, nem sokáig haboztam, hanem ünne-pélyes pózba vágyva magamat, megkértem Enrika zsi-ráf, elefánt és szarvással terhelt kacsóit, mire a ter-metes mama — miután kifeszítve lábaimat, a padlón jól megtámaszkodtam — keblemre borult és kijelen-tette, hogy életének legboldogabb pillanata az leend, melyben Isten és emberek előtt az én anyósomnak vallhatja magát.

Az én és az ő egyetlen Enrikájának (a többi 3 lány

ugyanis Theodora, Tilda és Eulália nevet viseltek) nem volt kifogása becses személyem ellen és így én sietve megrendeltem a karikagyűrűket, hogy mielőbb eme szimbolummal is ellátott jegyese legyek Eurikámnak. (Vége köv.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvény-társaság könyvnyomdájában.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenkint, — japáni, chinai stb legújabb mintá-zatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér-és vámtmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyem-gyáral** (es. és kir. udvari szállító) **ZÜRICHBEN.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (2).

Sz. 6077. — 898.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye kisenyedi járásában Örmény-székes, Alamor, Ladamos és Mundra községek-ből Örményszékes község székhelylyel alakított körjegyzőségben a körjegyzői állás megüresedvén, annak választás utján leendő betöltése czéljából ezennel pályázatot hirdetek.

A körjegyző javadalmazása a következő:

1. Fizetés évi 425 frt.
2. Lak- és irodabér évi 40 frt.
3. Körjegyzői futár-átalány évi 46 frt.
4. Irodai átalány évi 29 frt.
5. Irnoktartási átalány évi 175 frt.
6. Irodai világítás és fűtési átalány évi 33 frt.
7. M. kir. anyakönyvvezetővé leendő kinevezése esetén megfelelő tiszteletdíj.
8. A magán-munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Pályázni szándékozók részéről az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt képesítésüket, valamint az eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványok hozzám **1899. év január 27-ig** benyújtandók annyival inkább, mivel a később érkezők figyelembe vételni nem fognak. A választás 1899. január 28-án délelőtt 10 órákor Örményszékes községben a körjegyzői irodán fog megtartatni.

Kisenyedi járás főszolgabírája.

Konczán, 1898. év december 27-én.

Szabó Lajos
főszolgabíró.

1668 2-3

Védkötelesek figyelmébe.

Nagy-Enyed város tanácsa a folyó évben első korosztályban levő hadkötelesekkel megtartandó sorshuzásra vonatkozólag a következő hirdetményt bocsátotta ki:

Hirdetmény.

Nagy-Enyed város tanácsa részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy az 1878-ban szüleetett nagyenyedi illetőségű s az 1899-ik évben sorozásra álló **I-ső korosztályu védkötelesekkel a sorshuzás 1899. január hó 15-én** délelőtt 10 órákor a városház főjegyzői irodájában meg fog tartatni.

Felhivatnak érdekeltek, hogy a jelzett napon és időben vagy személyesen, vagy hozzátartozóik által magukat képviseltetve a kitűzött helyen pontosan jelenjenek meg.

A városi tanácstól.

1672 2-2

Nagy Enyed 1898. december 31.

A hosszuban egy hold

szóló

és a Tóth-utca 15-ik szám alatti

házastelek

örök áron eladó. Értekezhetni Veres Albertnével ugyanott. 1675 1-3

Mária-czelli gyomorcsépek

Figyelni a védjegyre!

nagyserűen hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu felbőfűgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs, szűkülés.**

Hathatós gyógyszernek bizonyult **fejfájásnál**, amennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** etekekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hámorroidáknál.**

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyult, amit száz, meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszer-tára
Budapest, Király-utca 12. sz.

Védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

1616 8—22

Sz. 10 292—898.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye magyarigeni járásához tartozó Petrosán, Galacz, Fenes és Ompoly-Prezákai községekből álló körjegyzői körben Fenes székhelyvel nyugdíjazás folytán üresedésben levő körjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása áll: 500 frt fizetés, 194 frt 50 kr szálláspénz és irodai átalányból.

A választás napjául **1899. január hó 7-én** d. e. 8 óráját a Fenesi körjegyzői irodába tűzöm ki.

Felhívom pályázni kívánókat, miszerint az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előírt képesítésüket,

valamint eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal és születési bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványaikat hozzám 1899. évi január hó 6-ig annál inkább beadni, mert a későbbben beérkezőket figyelembe venni nem fogom.

Magyarigeni járás főszolgabírájától.

Magyar Igen, 1898. december hó 22. én.

1662 1—3

Csuka Domokos
főszolgabíró.

2562—1898. tvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina” n-szebeni takarékpénztár és hitelintézet végrehajtónak Irimie György végrehajtást szenvedő elleni 153 frt 60 kr s jár. iránti végrehajtás ügyében a tóhát 148 számú tükben foglalt A + 1. r. sz. 413, 414, 415. hr. sz. ingatlanára 422 frt; + 2. r. sz. 605. hr. sz. 7 frt; + 3. r. sz. 891, 892. hr. sz. 507 frt; + 4. r. sz. 1068 1 hr. sz. 61 frt; + 5. r. sz. 1222 hr. sz. alatti 105 frt; + 6. r. sz. 1479 5. hr. sz. 58 frt; s + 7. r. sz. alatt foglalt 4402 rész legelő ill.-métré 92 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **1899. évi január hó 26-án** d. e. 10 órakor Tóhát községében a megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett

árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezdehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis. érvényt átszolgáltattani.

kir. járásbíró telekkönyvi kiadóhivatala.

Kelt Balázsfalván, 1898. október hó 13-án.

Haubensild Károly
telekkönyvi kiadó.

1670 1—1

1104—1898. szám.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíró V. 751 898. számú végzése által Glüeksthal Albert végrehajtó javára nagyenyedi lakos Simalya Mihály és fia czég ellen 85 frt 65 kr tőke, ennek 1898. év július hó 15. napjától számított 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bróilag foglalt és 359 frt 60 kr-ra becsült 56 vég gyapot gyöcsből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtak.

Mely árverésnek az V. 751 2898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Enyeden alperes üzlethelyiségében leendő eszközésére 1899. évi január hó 12-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igényelők beeserőn alól is eladatul fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1898. évi december hó 20. napján.

Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

1673 1—1

Torontáli Szőnyeggyár Részv.-Társ.**Egyedüli magyar szőnyeggyár.**

Készít: kézzel csomózott **szmirna szőnyeget**, terem-, szalon-, ebédlő-, háló-, boudoir- és uri-szobák részére mindenféle nagyság és stilben, bármely rajz szerint; **hollandi futószőnyeget**, keleti (karamani) **függönyöket**, **torontáli szerb szőnyeget** (Tyilin) **terítőket**, **függönyök**, **divánátvetők** stb. részére.

Főraktár: Budapest, VI. ker., Andrassy-ut 4. szám.

Dusan felszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó cikkekben, u. m.: olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítők, takarók, ablakvédők, szoba- és lóporcrocok.

1677 14—20

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR**RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

könyvnyomdaja rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

A főtérén levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, ecsetek, rajztáblák, rajztömbök, törölógumuk, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kisinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesítetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s ezokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: Főtér 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár.

Írószer-kereskedés.

Előfizetés

helyben házhoz
postán
Egész évre
Fél évre
Negyedévre

Hirdetés

centiméteren
dők és gyárosok k
ben re

Bélyegdíj**Nyilt tér**

(B.) Beke,
erről zengede

„Magyarország
„Alkotmány”

hűségesen ho
főzve, hogy

mindaddig, m
nem omlik;

mint egy kily
össze! Legal

„Magyarország
zengzetes ujs

És ime azt

Szilágyi Dez
Gyulával, gr.

rouini Káro
Gyulával, Ra

Ferenczcel,
Tisza Kálmár

mát tárgyalv
takozást. Eb

dissidensek é
és a minden

hullott és ke
egymás közö

arany szála
zeki párt is,

java érdeké
ben is vaana

azt sem lehe
lyes politikai

kik a megind
lik, most hall

skandalum-est
nabb s teyit

tért fog hódi

Fájdalom,
mig 20 embe

kal s nem tö
pocsekka tesz

ködését. A h
lentül szükség

minden párt

Az ellenzé

Szentpály

a legféltelme

Amióta azonb
fyék válópöré

Ugy beszélík,
ha a választ a

Endefy neve
asszonyról.

— Látja as
hogy ennek a

sen. Az olya
csak az imént

fájdalmat is o
látja asszonyo

bíróság s fér
hogy eljegyez

nak. Ime itt v
csak egy keve

valamilyen ös
dással, amit

azt a bizonyos
elhatározás, a

zonyos foku ö
hogy már akk

a név már Sa